

РЕШЕНИЕ

№ 1989

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8794** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Торе 55“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], чрез адвокат М. Т., срещу Ревизионен акт № Р-22221021003564-091-001/24.02.2022г., издаден от органи по приходите, частично потвърден и изменен с Решение № 1086/11.07.2022г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика”- С.-НАП. В жалбата се твърди, че обжалваният ревизионен акт/РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно извършено преобразуване на финансовия резултат, понеже за приходи и разходи следвало да се отчитат само платените и получените лихви по договорите за заем. Излагат се подробни съображения. Иска се отмяна на РА, частично потвърден и изменен от директора на Д“ОДОП“.

В съдебно заседание, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, жалбоподателят не се явява и не се представлява. С писмена молба от 26.01.2023г., чрез адв. Т., моли да се даде ход на делото и навежда всички аргументи по същество на спора. Счита, че дори и съгласно М. ревизираното дружество, като заемодател, да е следвало да начисли приход от лихви, въпреки липсата на тяхно реално плащане от заемополучателите в процесните периоди, то тогава в нарушение на принципа за съпоставимост на приходи и разходи, с оспорения акт неправилно не са взети предвид разходи на „Торе 55“ ЕООД, дължими от него по договори, по които то е заемополучател. Позовава се на стр. 5 от заключението на назначената в

съдебното производство ССЕ, като съгласно възприетия от ВЛ начин за определяне финансовия резултат на ревизираното дружество за 2018г. и 2019г. същото е формирало загуби, поради което не е възникнало задължение за заплащане на корпоративен данък. Иска се отмяна на оспорения акт и присъждане на разноските по делото.

В съдебното заседание ответникът - Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., редовно призован съгласно чл.138 ал.2 от АПК, не се явява и представлява. Ответникът, с писмена молба от 25.01.23г., чрез процесуалния си представител - юрк. Т., не възразява по даване ход на делото в нейно отсъствие, моли да се допусне до изслушване ВЛ. Заявява, че няма въпроси към ВЛ и не възразява да се приеме заключението на ССЧЕ. Изразява становище по същество, като намира жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище.

АССГ след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021003564-020-001/22.06.2021 г.. връчена на 12.08.2021 г./ удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС“Контрол“/, изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221021003564-020-002/12.11.2021 г., връчена на 12.11.2021г.

Обхватът на възложената ревизия на „ТОРЕ 55“ ЕООД е установяване на задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 20.05.2018 г. до 31.12.2019 г. Определени са длъжностните лица, които следва да извършат ревизията –Е. П. -главен инспектор по приходите и И. П.- старши инспектор по приходите, като първият е ръководител на ревизията.Определеният срок за приключване на ревизията е до 12.01.2022 г.

Визираните заповеди са издадени от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена като компетентен орган за основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №3-ЦУ-1659 от 05. 05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед №РД-01 -287 от 10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №3- ЦУ-2299/22.06.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021003564-092-001/26.01.2022г., връчен на жалбоподателя по електронен път на 27.01.2022г. По реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД. С Ревизионния доклад е направено предложение за установяване размери на задължения за корпоративен данък за внасяне и лихви.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221021003564-092-001/24.02.2022 г., издаден от В. Т. Д. - орган, възложил ревизията, и Е. Л. П., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. Актът е връчен на 26.04.2022 г. по електронен път. С РА са установени задължения на „Торе 55“ ЕООД за корпоративен данък за внасяне за периода 20.05.2018г. - 31.12.2018 г., в размер на 2100,31 лева и лихви - 619, 06 лева; корпоративен данък за внасяне за периода 01. 01.2019г.- 31.12.2019г., в размер на 8050, 18 лева и лихви- 1350, 75 лева.

„Торе 55“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 20.05.2018 г. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], партер и капитал 10 лева. Едноличен собственик на капитала и управител – Ж. Я. В..

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че дружеството няма подадена Годишна данъчна декларация за финансовата 2018 година. От дружеството е подадена Годишна данъчна декларация за данъчната 2019 г. с вх. № 0300И0812989/30.06.2020 г., с която е декларирано: Общо приходи 4877,53 лв.; Общо разходи 9250,48 лв.; Счетоводен финансов резултат (счетоводна загуба) 4372,95 лв.; Увеличения на С. 4216,03 лв./Разходи за лихви от прилагане на режима на слаба капитализация - чл. 43, ал. 1 от ЗКПО/; Намаления на С. 0,00 лв.; Данъчен финансов резултат (данъчна загуба) 156,92 лв.

От събраните в хода на ревизията доказателства е установено, че през 2018 г. дружеството – жалбоподател е сключило договори и отпуснало заеми на дружествата „Силта 89“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Томар 66“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Марион 05“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Наред с това, предвид данните, вписани в Търговския регистър, и обстоятелствата, установени в хода на ревизията, заемодателят - „Торе 55“ ЕООД и заемателите - „Силта 89“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Томар 66“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Марион 05“ ЕООД са свързани лица, по смисъла на §1, т. 3, б. „д“ от допълнителните разпоредби на ДОПК, тъй като управител и представляващ на всички изброени дружества е едно и също лице - Ж. Я. В.. Договорите между „свързани лица“ са следните:

1. Договор за заем от 30.10.2018 г. е сключен между „Торе 55“ ЕООД - заемодател и „Силта 89“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - заемател, е който заемодателят предава в собственост на заемополучателя парична сума в размер на 835 050.00 евро /левава равностойност 1 633 215.84 лв./, за срок от една година, като заемополучателят се задължава да плати на заемодателя като възнаграждение годишна лихва в размер на 1,30% от заетата сума. С допълнително споразумение от 28.10.2019 г. срокът за връщане на заема е удължен до пет години.

Констатирано е, че по счетоводна сметка 225-Предоставени заеми - „Силта 89“ ЕООД са осчетоводени преведени по банков път парични средства, общо към 31.12.2018 г. в размер на 1 633 200,00 лв., както и че през периода 01. 01.2019 г. - 31.12.2019 г. „Торе 55“ ЕООД е осчетоводило приходи от лихви по заема, върху възстановени средства в размер на 1 667,31 лв. За периода 20.05.2018 г.-31.12.2018 г. дружеството не е осчетоводило приходи от лихви.

2. Договор за заем от 30.10.2018 г. е сключен между „Торе 55“ ЕООД- заемодател и „Томар 66“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] – заемател, по силата на който заемодателят предава в собственост на заемополучателя парична сума в размер на 1 196 940.00 евро /левава равностойност 2 351 011,16 лв./, за срок от една година, като заемополучателят се задължава да плати на заемодателя като възнаграждение годишна лихва в размер на 3.10% от заетата сума. С допълнително споразумение от 29.10.2019 г., срокът за връщане на заема е удължен до пет години.

Констатирано е, че по счетоводна сметка 225-„Предоставени заеми“ - „Томар 66“ ЕООД са осчетоводени преведени по банков път парични средства, общо към 31.12.2018 г. в размер на 2 341 000.00 лв., както и че през периода 01. 01.2019 г. - 31.12.2019 г. „Торе 55“ ЕООД е осчетоводило приходи от лихви по заема, върху възстановени средства в размер на 3209, 98 лв. За периода 20.05.2018 г. -31.12.2018 г. ревизираното дружество не е осчетоводило приходи от лихви.

3. Договор за заем от 12.09.2018 г. е сключен между „ТОРЕ 55“ ЕООД - заемодател и „Марион 05“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] – заемател, по силата на който заемодателят предава в собственост на заемополучателя парична сума в размер на 1 062 060 евро /левава равностойност 2 077 208.81 лв./, за срок от една година, като заемополучателят се задължава да плати на заемодателя като възнаграждение годишна лихва в размер на 3,40% от заетата сума. С допълнително споразумение от 10.09.2019 г., срокът за връщане на заема е удължен до пет години.

Констатирано е, че по счетоводна сметка 225 „Предоставени заеми“ - „Марион 05“ ЕООД са осчетоводени преведени по банков път парични средства, общо към 31.12.2018 г. в размер на 2 077 400.00 лв. За периода 20.05.2018 г. - 31.12.2019 г. ревизираното дружество не е осчетоводило приходи от лихви.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, подробно описани в ревизионния доклад, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от ревизионния акт.

Предвид направените констатации и на основание чл. 60 от ДОПК, в хода на ревизията е възложена експертиза със задача изчисляване на пазарни лихви, съгласно пазарните лихвени проценти за 2018 и 2019 г. на предоставените от „ТОРЕ 55“ ЕООД заемни средства на свързани юридически лица, за които има съставени писмени договори. Експертизата е възложена с Акт за възлагане №Р-22221021003564-01-001/15.12.2021 г. и е изготвена от М. М. П..

В заключението си експертът е определил по „метода на сравнимите неконтролирани цени“, че средният лихвен процент е 2,18%. При този лихвен процент, в заключението са изчислени дължимите пазарни лихви по заемите, предоставени на „Силта 89“ ЕООД, „Томар 66“ ЕООД и „Марион 05“ ЕООД в размер общо на 21 003,17 лв. за 2018 г. и в размер на 80 658,69 лв. за 2019 г., като изчисленията са подробно описани в РД.

На основание чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО финансовият резултат на дружеството за всяка от ревизираните години е бил преобразуван в увеличение със сумата на неотчетените приходи от лихви. Установен е данъчен финансов резултат (данъчна печалба) за 2018г. в размер на 21003,17 лв. За 2019г. е установен данъчен финансов резултат (данъчна печалба) 80 501,77 лв. По този начин с РА са установени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода 20.05.2018г. - 31.12.2018 г. в размер на 2100,31 лева и лихви от 619, 06 лева, изчислени за периода 01.04.2019г. до 24.02.2022г.; корпоративен данък по ЗКПО за периода 01. 01.2019г.- 31.12.2019г. в размер на 8050,18лв. и лихви от 1350, 75 лв., изчислени за периода от 01.07.2020г. до датата на издаване на РА на 24.02.2022г.

В хода на ревизионното производство, на база представените от дружеството счетоводни регистри, договори за заеми и банкови документи е установено още, че през 2018г., „Торе 55“ ЕООД като заемополучател имало сключени договори, описани в РД, за получени парични заеми, отразени по счетоводна сметка 151 - „Получени краткосрочни заеми“.

При обжалването на РА от „Торе 55“ ЕООД по административен ред, Директорът на Дирекция „ОДОП“, е изменил РА № Р-22221021003564-091-001/24.02.2022г. като установеният резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2019 година 8 050,18 лева е определил на 7 562,45 лв. ведно със съответните лихви върху главницата за

периода 01.07.2020г. до 24.02.2022г. Изчислена, лихвата за забава върху главницата от 7 562,45 лв. за периода 01.07.2020г. до 24.02.2022г., възлиза на 1268,91 лв.

Като е изменил РА в посочената част, директорът е приел, че при определяне на финансовия резултат за 2019 г. органите по приходите не са съобразили отчетените от дружеството приходи от лихви по договорите му с „Томар 66“ ЕООД и „Силта 89“ ЕООД в общ размер на 4 877,29 лв.

Директорът на Д“ОДОП“ е отхвърлил останалите възражения на жалбоподателя и е потвърдил РА относно установения резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 20.05.2018г. - 31.12.2018 г., в размер на 2100,31 лева, ведно с лихва в размер на 619, 06 лева, изчислена за периода 01.04.2019г. до 24.02.2022г.

В преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от „Торе 55“ ЕООД е подадена настоящата жалба да съда.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната преписка доказателства.

По искане на жалбоподателя по делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза. Съдът не кредитира заключението ѝ, тъй като е необосновано и немотивирано.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК, и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 ДОПК. РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е

относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. По делото са представени и резултати от проверка на валидността на електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията.

На следващо място, ревизионният акт е издаден при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който представлява неразделна част от издадения ревизионен акт.

При издаването му правилно е приложен материалния закон.

ЗКПО не дава собствена дефиниция на понятието „свързани лица“, а посредством § 1, т.13 от ДР на ЗКПО, препраща към §1, т.3 от ДР на ДОПК. По силата на §1, т. 3, б. „д“ от ДР на ДОПК „свързани лица“ са лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява друго лице. В това отношение е установено, че заемодателят - „Торе 55“ ЕООД и заемателите - „Силта 89“ ЕООД, „Томар 66“ ЕООД и „Марион 05“ ЕООД са свързани лица, по смисъла на §1, т. 3, б. „д“ от допълнителните разпоредби на ДОПК, понеже управител и представляващ всички изброени дружества е едно и също лице - Ж. Я. В..

Съгласно приложимите разпоредби от ЗКПО, Глава четвърта „Предотвратяване на отклонение от данъчно облагане“, в хипотезите, при които свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчния финансов резултат, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчният финансов резултат се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

Не се спори между страните, че ревизираното дружество е предоставяло кредити на свързани лица. Затова приложимата данъчна норма е чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО, която гласи, че “ За отклонение от данъчното облагане се смята: и получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността“.

Налице е легално определение на понятието "пазарна лихва" в параграф 1, т. 32 от ДР на ЗКПО, а именно: "Пазарна лихва" е лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя или лизингополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата“.

"Пазарните цени", включително - "пазарната лихва" като цена на привлечения финансов ресурс се определят по един от нормативно регламентирания методи по параграф 1, т. 10 от ДР на ДОПК: а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; б) методът на пазарните

цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; в) методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; г) методът на транзакционната нетна печалба; д) методът на разпределената печалба.

Редът и начинът на прилагане на методите е регламентиран в Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени на Министъра на Финансите. Методът на сравнимите неконтролирани цени (МСНЦ), е предмет на уреждане в Глава трета (чл. 18 до чл. 20, вкл.) от Наредбата.

В ревизионното производство е назначена експертиза за определяне на пазарната лихва на предоставените парични заеми. Същата е извършена от специалист с необходимото образование и ценз и съгласно реда и условията на Наредба № Н-9/14.08.2006 г. за реда и начина за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, на която съдът дава вяра. Определянето на пазарна лихва по дефиницията на § 1, т. 32 от ДР на ЗКПО е относимо към обосноваване на предпоставките на чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО. Цитираната разпоредба отнася към хипотезите на отклонение от данъчно облагане и получаването или предоставяне на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката. В тази хипотеза на отклонение от данъчно облагане, освен критерий за установяването му, пазарната лихва е и елемент от фактическия състав на преодоляването на последиците от отклоняването по чл. 16, ал. 1 от ЗКПО. Тя е пазарната цена на сделката, която се взема предвид при определянето на данъчната основа. Това сочи на правилност на подхода на експерта за избор на метода по глава трета от Наредба № Н-9/14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени (вж. § 1, т. 14 от ДР на ЗКПО във вр. с § 1, т. 8 от ДР на ДОПК). Този подход е изцяло съобразен и с дефиницията на пазарната лихва по § 1, т. 32 от ДР на ДОПК. В експертизата в ревизионното административно производство са посочени данните, въз основа на които е направен крайния извод, като е посочен и използвания метод на сравнимите неконтролирани цени.

В случая по делото е установено наличието на предпоставките за приложение на чл. 16, ал. 2, т. 3, вр. чл. 78 от ЗКПО. В хода на ревизионното производство е установено, че договореният лихвен процент по процесните договори на „Торе 55“ ЕООД със заемополучателите „Силта 89“ ЕООД, „Томар 66“ ЕООД и „Марион 05“ ЕООД, се различава от установения от вещото лице лихвен процент. Въз основа на това е изведен обоснован и законосъобразен извод, че е налице отклонение от данъчното облагане. В случая, ревизиращите органи са установили с надлежни доказателства – с назначената, на основание чл. 60 от ДОПК, експертиза размерът на пазарната лихва по смисъла на § 1, т. 32 от ДР на ДОПК, като заключението не е опровергано от „Торе 55“ ЕООД в хода на съдебното производство. Съответно данъчната администрация правилно е установила задължения на „Торе 55“ ЕООД за корпоративен данък по ЗКПО за периода 20.05.2018г. - 31.12.2018 г., в размер на 2100,31 лева и лихви - 619, 06 лева; корпоративен

данък по ЗКПО за периода 01. 01.2019г.- 31.12.2019г. в размер на 7 562,45 лв. и лихви - 1268, 91лв.

При обжалването по административен ред и в жалбата пред съда, ревизираното дружество твърди, че е прилагало М. и не е следвало осчетоводява приходи от лихви, понеже такива не са били платени. Тези доводи са неоснователни: По отношение на отчитането на приходите от лихви СС-18 и М.-18 - Приходи, не съдържат принципни различия. Както СС-18, така и М.-18, третират лихвата като текущ приход - пропорционално на времевата база, отчитаща ефективния доход от финансовия актив, предоставен на третото лице, поради което за данъчни цели нейното признаване е по общия ред на ЗКПО. В този смисъл според метода на ефективния лихвен процент първоначално лихвите следва да се отразят в разчетна сметка, а при изтичане на отчетния период - в сметка 721 „приходи от лихви“, независимо дали са изплатени. Независимо, че не е настъпил падежът за заплащане на лихвата, заемодателят е длъжен през всеки един отчетен период (във всеки един годишен финансов отчет) да признава като приход съответната част от лихвата, изчислена на база лихвения процент и времевата база, през която заетите средства са били на разположение на заемателя. Така на практика и двата стандарта налагат на отчитащите се предприятия да спазват принципа на текущо начисляване, като не допускат приходът да се признае накуп в един отчетен период, при условие че икономическите ползи от съответния актив се ползват през два или повече отчетни периода.

Също така са неоснователни доводите на жалбоподателя, че ревизиращия екип е следвало да признае разходи на „Т. 55“ за получени от него парични заеми, като се позовава на заключението на назначената в съдебното производство ССЕ. Такива разходи не са декларирани, не са отчетени от ревизираното дружество, не се установява да са извършени. В хода на ревизията органите по приходите са извършили регулиране на декларирания счетоводен финансов резултат по реда на чл. 78 от ЗКПО, а вещото лице е определило нов размер на приходи и разходи, което е недопустимо при облагане по материалния закон. В тази връзка, при определяне на корпоративния данък е възможно единствено увеличение и намаление на декларирания счетоводен финансов резултат по реда на ЗКПО и не може да се извършва корекция на вече оповестени финансови отчети, включително и на декларирания общо приходи общо разходи и счетоводен финансов резултат, които са част от оповестения ОНР за 2019 г.

При този изход от спора и направеното своевременно искане, съгласно чл. 161 ал.1 изр. 2 от ДОПК, на ответника се дължат разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 1439, 56 лева по чл. 7, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разноските следва да се присъдят на Национална агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура се намира ответника по делото – директор на дирекция "Обжалване и данъчно – осигурителна практика" С..

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Торе 55“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], чрез адвокат М. Т., срещу Ревизионен акт № Р-22221021003564-091-001/24.02.2022г., издаден от В. Т. Д. - орган, възложил ревизията, и Е. Л. П., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, частично потвърден и изменен с Решение № 1086/11.07.2022г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“- С.-НАП, с който са установени задължения на „Торе 55“ ЕООД за: корпоративен данък по ЗКПО за периода 20.05.2018г. - 31.12.2018 г. в размер на 2100,31 лева и лихви - 619, 06 лева; корпоративен данък по ЗКПО за периода 01. 01.2019г.- 31.12.2019г. в размер на 7 562,45 лв. и лихви - 1268, 91лв.

ОСЪЖДА „Торе 55“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в размер на 1439, 56 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: